

8379-07-14

הודעת תשלום קנס إشعار دفع غرامة לפי סעיף 228(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982

יחידת תנועה שפלה 52-1-1808247-9 נמסר ביד 04

מספר הודעת תשלום קנס رقم اعلام دفع الغرامة 04 בדקה על הרכב יחידת תנועה: (ראו רשימת תנועות מעבר לדף 2)

א. הנגזר נוסע ברכב הולך רגל/רוכב אופניים בעל הרכב ביטול דרייה סמל יחידת משנה 13

שם משפחה	שם פרטי	דרכון ס.ב.	מספר ת.ז./דרכון	רשיון זר כנייה	מספר רשיון הנהיגה
אחיאלי	זקיר	*1	31343297	1	9690218
טל + סולרי	ישוב	רחוב/שכונה	מס' בית	מיקוד	
052 8040734	מסוף	אלה	107		

מספר הרכב	סוג לוחית	סוג הרכב	צבע הרכב	תוצר הרכב
50824601	מנשא 01	טנסי	110	10

ד. ו.ס.ת. העברות המהירות: 22 סמל כ.מ. 20 45 בשעה 7 היום בשבוע 23 יום 81 יום 8 בתאריך

מקום העבירה: 1 מרחוב 2 בצומת הדרכות 3 בכביש 4 בצומת כבישים 5 בצומת כביש/רחוב 6 אחר

תיאור המקום: מאות מטרים מס' בית/ק"מ

מס' בית/ק"מ: מאות מטרים:

מס' בית/ק"מ: מאות מטרים:

מס' בית/ק"מ: מאות מטרים:

מס' בית/ק"מ: מאות מטרים:

מהירות לאחר הפתחה: מהירות מותרת:

סעיפים: 04 66 26 64 1 22 7 8

עבירה על: הסעיף או התקנה החוקיק סמל הסעיף מס' נאורז רוכב לבידור

ה. תשלום הקנס: 250 ש"ח 21118 21118 21118

את הקנס שקבע לעבירה בחוק, בסך 250 ש"ח, נא לשלם תוך 90 ימים מקבלת הודעה זו, ולא יאוחר מיום 21118 21118 21118

עלך לשלם תוך 90 ימים מקבלת הודעה זו, ולא יאוחר מיום 21118 21118 21118

מעבר לך, כי רצונך להישפט בבית משפט על העבירה.

תשומת לבך להערות המופיעות מעבר לך. אנתה למلاحظات التي خلف الصفحة

ו. תفاصيل محرق الاشعار: שם משפחה שם פרטי ס.ב. זדנה

מיוחס שבתאי 4097589 מ.נ.

מספר אישי או מני	שם משפחה ושם פרטי	מספר רשיון	מספר ת.ז.
14406479	זינו פולניטו	מ.נ.	14406479

ה. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

בעבירת מהירות - המהירות שהוצגה במכשיר: קמ"ש

בעבירת מהירות שנמדדה באמצעות ממליז - המרחק שהוצג במכשיר: מטר

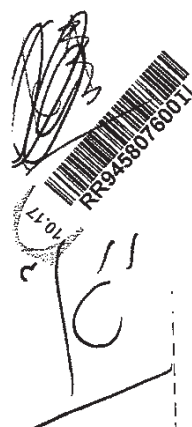
אין המשך נסיבות המקרה מסרתי העתק המשך נסיבות המקרה לנהג זוהר על פי 7

דברי הנהג/ת: אוראל السائق/ة 31342973 31342973 31342973

מאשר/ת קבלת ההודעה בתאריך 31342973 31342973 31342973

2013
1
ANP

818
05-5040804
052-8040734
ANP

08-9427515 70 08-9427515 70 08-9427515 70

הזמנה לדין וכתב אישום בענין עוולת אונס
על-פי התקנות לחוק סדר הדין המלילי הפלילי 1982-2

יחידת תנועה: יח' מתנדבים ראשון לציון שפלה

ניספר התיק במשטרה
رقم الملف الشرعي

52118082479

א. מדינת ישראל נגד דולאסר אלחמד			
שם משפחה ושם פרטי	תאריך לידה	ניספר ת.ז. ישראלי	רשימת כתובות מחבר הישגין והתקן
יקיר אלמלך		313432973	9690218
ישג	תעודת זהות	מיקוד	ט.ס. הטלפון
חולון	אילת 107	58515	
שם האב	מס' ת.ז. זרעון	שם האם	מס' ת.ז. זרעון

ב. הנך נאשם/ת בזה: אלחמד דולאסר		
בתאריך	יום הדין	שעה
23/08/2018	ה	20:45
תיאור המקום ושם المكان		
ברחוב לזרוב 0 ראשון לציון ללא מיקום מדוייק		

פרטי הרכב تفاصيل السيارة (ויפולא כעבירות העברות שרכב מעידב נתן)			
סוג הרכב	שם הרכב	סוג הרכב	צבע הרכב
ישראל	50824601	פרטי נוסעים	שחור
תעודת הרכב		תעודת הרכב	
יורדאי קוראה		יורדאי קוראה	

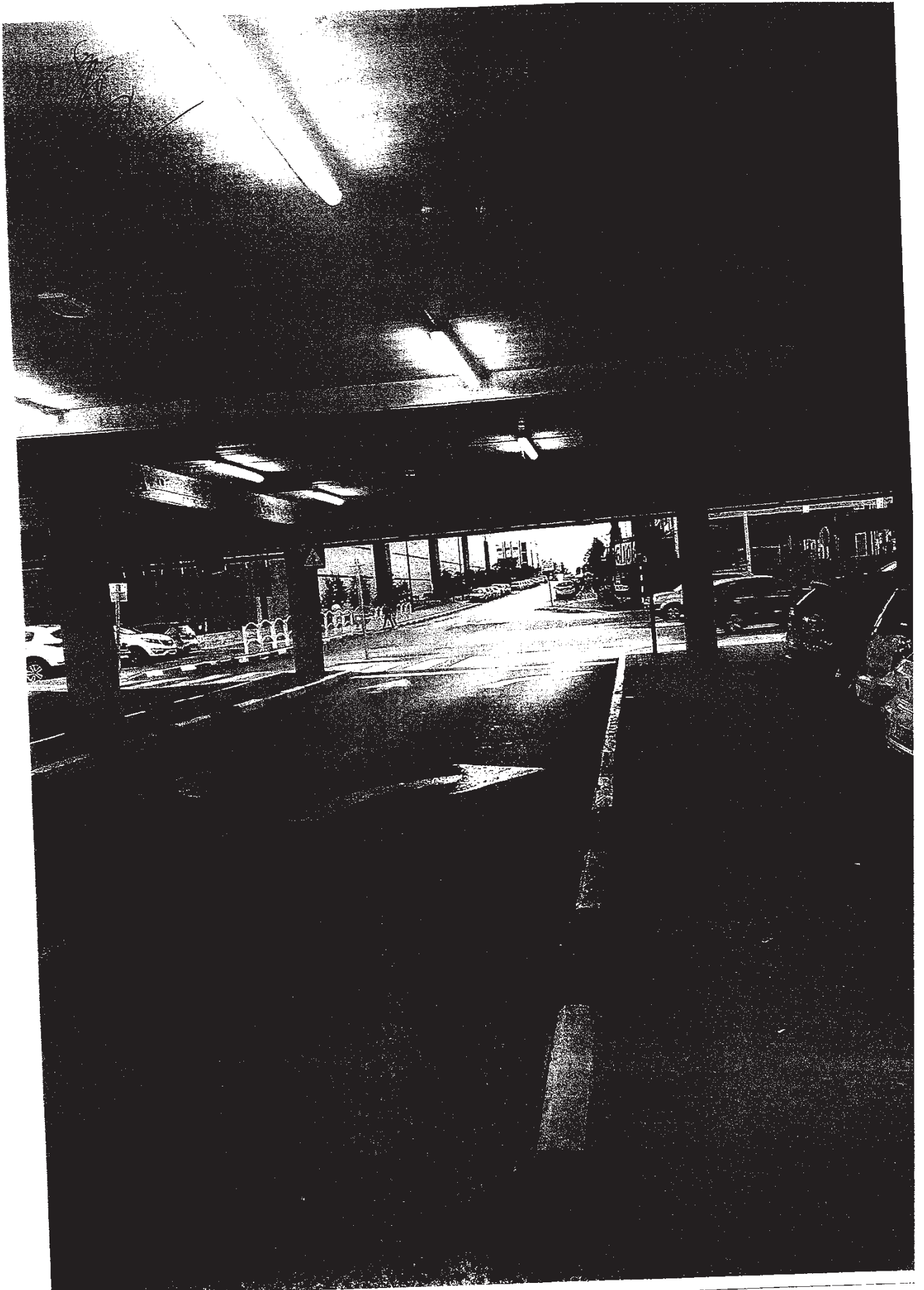
נהגת ברכב הנ"ל ולא ציית לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתך, בכך שלא עצרת את רכבך לפני קו עצירה, בניגוד לתקנה 22 (א) ו-64 (ד) לתקנות התעבורה	נקודות	סגור הטעיין
	4	6626

הנך מוזמן/ת להתייצב בתאריך **26/07/2019** בשעה **09:00** כדי להישפט על האשמה/ות הנ"ל בבית משפט השלום לתעבורה תעבורה מרכז-פת **31** רח' הס **20** פ"ת שם בית משפט סמל

במידה ותורשע בדין, הינך צפוי לעונש הקבוע בסעיף 62 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: הפקודה), ו/או לכל עונש הקבוע בפקודה: סעיפים 40-35, א, 44, 57, ג, 63, 65 (א) הכל בהתאם לנסיבות

פרטי העדים	מספר אישוי - ת.ז.	זרעה	שם משפחה ושם פרטי	כתובת
פרטי עורך הדין	4097589	ב מינוי	מיזחס שבתאי	יח' מתנדבים ראשון לציון שפלה - 5213
עד (1)				
עד (2)				
עד (3)				
עד (4)				
עד (5)				

תובע מאשר: פקד, פרידמן ליטל תבע מכוון מינוי מפכ"ל תביעות תעבורה ת"א את"ן
י"א תמוז תשע"ט
14 יולי 2019

Handwritten mark

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

04 ספטמבר 2019

תתי"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

לפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלינה פינצ'י

נגד

הנאשם

יקיר אלמלך - נוכח

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

פרוטוקול

הנאשם: אבקש דחייה כדי להביא עו"ד.

החלטה

נדחה להקראה נוספת ליום 22.10.19 בשעה 08:30.
הנאשם מוזהר בחובת התייצבות.

ניתנה והודעה היום ד' אלול תשע"ט, 04/09/2019 במעמד הנוכחים.

Handwritten signature

ישראל ויטלסון, שופט בכיר

- 16
- 17

הוקלד על ידי טרית יוסף

[Handwritten signature]

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2019

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

לפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ממויה

נגד

הנאשם

יקיר אלמלך יקיר אלמלך

ע"י ב"כ עו"ד יונתן רבינוביץ

פרוטוקול

ב"כ הנאשם:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21

הדיון קבוע לשעה 08:30 אני ומרשי ממתנינים פה השעה כעת 09:48 בדיון הקודם מרשי מסר חן לביהמ"ש והן לתובע שלמעשה מדובר בתמרור לא חוקי שאף הוסר מהמקום וחרף זאת התביעה ביקשה להמשיך את ההליך הציעה לו הסדר שכולל קנס ולכן לאחר שבירדנו את מה שצריך לברר הלקוח שכר את שירותי. אנו טוענים כי מדובר ברשלנות חמורה בעצם רישום הדוח וניהול ההליך הזה בכך שמדובר בתמרור לא חוקי.

אני מבקש לזמן באמצעות ביהמ"ש את מהנדס ודים קוזלוב מנהל יחידת התנועה בעיריית ראשלי"צ באגף תכנון כבישים ותנועה וכן לזמן את כל העדים של התביעה.

החלטה

האחריות להוכיח כי התמרור אינו חוקי הוא על הנאשם, עליו להזמין את מי שהוא חפץ ולפי כללי סדר הדין.

קובע להוכחות ליום 3/12/19 שעה 10:30.

המוזכרות תזמין עד תביעה, התביעה תוודא התייצבותו.

ניתנה והודעה היום כ"ג תשרי תש"פ, 22/10/2019 במעמד הנוכחים.

[Handwritten signature]

ישראל ויטלסון, שופט בכיר

22

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

22 אוקטובר 2019

תה"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

1

הוקלד על ידי נורית יוסף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

לפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רות בשארי

נגד

הנאשם

יקיר אלמלך - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד יונתן רבינוביץ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19

פרוטוקול

הסגור:

בעקבות הערת ביהמ"ש, אנחנו לא חולקים על כך שלא עצרנו במקום. שהנאשם נהג במועד שמצוין בכתב האישום, אכן הוא לא עצר במקום שמצוין בעובדות כתב האישום, אך לא היתה לו כל חובה חוקית לעצור. השאלה היחידה שנותרה היא חוקיות התמרור ואני מפנה את ביהמ"ש לפרוטוקול מיום 22/10/19 שם למעשה טענתי שגדר המחלוקת בתיק הזה הוא חוקיות התמרור.

התובעת:

התיק קבוע להוכחות, הסגור מתעקש לנהל הליך, אם הטענה נכונה ויש לו מסמך שהתמרור לא חוקי נחזור מכתב אישום ואין טעם לנהל הוכחות סרק.

החלטה

התיק יתנהל סביב החוקיות של התמרור.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תש"פ, 03/12/2019 במעמד הנוכחים.

ישראל ויטלסון, שופט בכיר

- 20
- 21
- 22

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

פרשת תביעה

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29

עד תביעה מס' 1, זיו פוליטי, לאחר שהזהר והתחייב כחוק:

אני ערכתי את המסמך שמונח בפני.
התובעת: אבקש להגיש.
הסגור: אין התנגדות.

נספח לדוח תנועה, התקבל וסומן ת/1.
העד מקריא את ת/1.

חקירה נגדית:

- ש. ביצעת אכיפה במקום במסגרת שוטר או מתנדב?
- ת. מתנדב.
- ש. זו פעם ראשונה שביצעת אכיפה באותו מקום?
- ת. לא. הייתי מגיע לשם מפעם לפעם.
- ש. אבל בגדול בכמה משמרות אכפת שם?
- ת. לא יכול לכמת את זה. עשיתי שם אכיפה.
- ש. רשמת שם עשרות דוחות?
- ת. אני לא רושם דוחות, אני רושם מזכרים.
- ש. השוטר שהתלוות אליו בזמן שביצעתם אכיפה באותו מקום רשם עשרות דוחות?
- ת. אין לי שמץ של מושג.
- ש. האם נכון, הרי ביצעתם אכיפה בהרבה משמרות והתלוות לשוטר בכמה משמרות?
- ת. לא דווקא השוטר הזה.
- ש. אתה היית מצוות לשוטר אחר לא משנה הזהות שלו בזמן כלל המשמרות שפעלת במקום ובסה"כ אתה יכול לאשר לי שנרשמו שם, שאתה ראית עשרות דוחות?
- ת. נרשמו דוחות לא יודע כמה במס'.
- ש. מי מנחה אתכם מקצועית איפה לאכוף?
- ת. בדי"כ לפני כל יציאה למשמרת יש תדריך ומקומות זה בהתאם לראש צוות שנמצא באותו רגע.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 8379-07-19 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

- 1 ש. במקרה הזה מי הנחה אותך או את השוטר שהיה איתך לבצע אכיפה בחניון עירוני
2 בלזרוב?
3 ת. ברמה עקרונית אני לא זוכר זה היה מזמן מעל שנה, אבל נותנים לך, לך לפה לך לשם או
4 הקצין, או ראש משמרת או השוטר עצמו גם יש לו שיקול דעת.
5 ש. אני שואל שוב, האם אתה יכול לתת לי תשובה ברורה? אני שואל מי הנחה במקום
6 הספציפי הזה?
7 ת. לא זוכר.
8
9 עד תביעה מס' 2, מיוחס שבתאי, מוזהר כחוק ומעיד בחקירה ראשית:
10 אני ערכתי את המסמך המונח בפני.
11 התובעת: אבקש להגיש.
12 הסנגור: אין התנגדות.
13
14 התקבל הדו"ח סומן ת/2.
15 העד מקריא את המסמך.
16
17 חקירה נגדית:
18 ש. אתה ביצעת אכיפה כמתנדב?
19 ת. כן.
20 ש. אני מבין שהיות ואתה רשמת את הדוח אתה מוגדר ראש צוות או בוגר קורס שלב 2?
21 ת. כן, שלב ב'. מוסמך לרשום דוחות.
22 ש. כמה פעמים ביצעת אכיפה באותו מקום, אכיפה של שלט עצור באותו מקום?
23 ת. 5-10 פעמים.
24 ש. דיברת עם העד השני שיצא מהאולם?
25 ת. לא. למיטב ידיעתי הוא הפסיק להתנדב בגלל בעיות בריאותיות.
26 ש. עשר פעמים הכוונה 10 משמרות?
27 ת. כן.
28 ש. תאשר לי שאני מניח כי במהלך כל משמרות שביצעת אכיפה במקום הזה רשמת מס'
29 דוחות על אי עצירה בשלט עצור?
30 ת. כן.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

- 1 ש. מי הדריך אותך לבצע אכיפה במקום הזה?
2 ת. אני לא זוכר מישהו ספציפי.
3 ש. זאת אומרת שהפעלת את שיקול דעת ראית שלט עצור והחלטת לבצע אכיפה?
4 ת. כן.
5 ש. אני מציג לך תמונה, תאשר לי שזה המקום והעמוד שיש עליו שלט אחר זה העמוד שיש
6 עליו את השלט עצור?
7 ת. זה המקום.
8 הסנגור: אבקש להגיש.
9
10 התקבל התצלום, וסומן נ/1.
11 ב"כ המאשימה:
12 אלו עדי.
13
14 פרשת הגנה
15
16 הסנגור:
17 אני מוותר על עדות הנאשם.
18 התובעת:
19 אין מחלוקת עובדתית לעניין העצירה, מוותרת על עדותו.
20
21 עד הגנה מר ודים קוזלוב, מוזהר כחוק ומעיד בחקירה ראשית:
22 אני מהנדס תנועה בעיריית ראשליצ.
23 ש. אני מציג לך מכתב, תאשר לי שאתה כתבת ואתה חתום עליו?
24 ת. אני מאשר את המכתב, אני חתום עליו.
25
26 העד: כל מה שרשום במסמך נכון.
27
28 התקבל המכתב סומן נ/2.
29
30

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 8379-07-19 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

- 1 ש. תאשר לי שמה שאני מציג לך בנ/1 זה המיקום של החניון?
2 ת. כן.
- 3 ש. זה המיקום של השלט שאליו אתה מתייחס במכתב שלך שסומן נ/2?
4 ת. כן. (העד מסמן) איפה שסימנתי בחץ.
- 5 ש. מה המקום ששם האירוע התרחש?
6 ת. מדובר על חניון מקורה של קניון הזהב, נבנה לפני כ- 5 שנים על ידי בעלים של קניון הזהב וחבי כלכלית של ראשלייץ.
- 7 ש. איך החניון הזה מוגדר?
8 ת. היום החניון הועבר לאחזקת העירייה/חבי לביטחון מתחזקת חניונים.
- 9 ש. בהמשך למה שכתבת במסמך שסומן נ/1, מה אתה יכול לספר לביהמ"ש על שלט עצור שהיה מוצב ביציאה מהחניון כפי שרואים בנ/2?
10 ת. הקבלן ליתר בטחון הקים תמרור על דעת עצמו, זו דעתי. למה הוא התקין אני לא יודע, הוא לא קיבל שום הנחיה מהעירייה, מדובר על חניון מקורה שהרבה לא נכנסים לשם זה לא רחוב למעשה וכאשר נוצרה בעיה עם דוחות בדקנו ראינו שתמרור מיותר ולא נכון ולפני שנה הסרנו אותו.
- 11 ש. זאת אומרת מלכתחילה מי שהציג אותו הציב אותו באופן לא חוקי?
12 ת. כן. פנו מס' נהגים וקיבלו את אותו מכתב.
- 13 ש. מדוע לא פניתם למשטרת ישראל ועדכנתם אותם שמבוצעת אכיפה לא חוקית שיטתית במקום הזה ונהגים מקבלים דוחות בניגוד לחוק?
14 ת. אין לי תשובה ברורה לזה, זיהינו כי תמרור לא נכון הסרנו אותו ובוזה זה נגמר. המכתבים היו בתקופה קצרה ראינו שיש בעיה הסרנו את התמרור ונגמר.

התובעת:

רק עכשיו נחשפתי למסמך שהוצג ואני רוצה ללמוד אותו.

חקירה נגדית:

- 15 ש. איזה פיקוח אתם עושים על תמרורים שאתם טוענים שהם מוצבים שלא כדין?
16 ת. פיקוח פיזי, אין לנו הרבה כוח אדם, מה שמצליחים אנחנו מנסים לתקן.
- 17 ש. אמרת שהיו פניות של כמה נהגים?
18 ת. כן.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

- 1 ש. למה לקח זמן עד שהוסר התמרור?
2 ת. עד שהבנו את הבעיה כי קיבלנו מכתבים, אני חושב שזו היתה תקופה קצרה.
3 ש. אם אנשים לא היו פונים האם התמרור היה נשאר שם?
4 ת. יכול להיות שכן, בסופו של דבר היינו מוצאים את הטעות ומתקנים את זה, גם השוטר היה
5 צריך לראות שהתמרור אינו חוקי. מצב שיש 2 תמרורים זה מצב לא תקין. שוטר שבא לבצע
6 אכיפה צריך לבדוק את המצב בצומת.
7 ש. על איזה שני תמרורים אתה מדבר, בחקירה הקודמת אמרת תמרור אחד?
8 ת. תמרור ברח' משה לוי פינת לזרוב ליד תחנת תדלוק, זה התמרור שמסתיר את התנועה
9 בצומת.
10 ש. אתה אומר שלדעתך זה הקבלן הציב את התמרור אבל אתה לא בטוח?
11 ת. אני לא בטוח אני לא יודע מי התקין את התמרור. אני לא בטוח.
12 ש. אמרת שהתמרור מיותר, מה זה מיותר?
13 ת. כי הוא לא צריך להיות.
14 ש. איך הגעת למסקנה שהוא לא מאושר כדין?
15 ת. כי התמרור הזה לא אושר בועדת התנועה, אף אחד לא ביקש לאשר אותו.
16 ש. יש לך כאן מסמכים שעליהם הסתמכת?
17 ת. יש לי תוכנית. אני מציג תוכנית. לפי התוכנית זה לא קיים (מציג את התוכנית). אין שם
18 שמות רחובות זה מקום מאוד לא ברור מבחינת שמות רחובות.
19 ש. במסמך כתוב שהתמרור בוטל ביום 28/11/18, האם מיום 28/11/18 התמרור לא מאושר
20 כדין?
21 ת. כתבתנו תמרור מאושר כדין. מאותו רגע שתמרור הוסר אינו קיים.

הסנגור:

אלו עדי.

התובעת מסכמת:

אין מחלוקת כי הנאשם לא ציית לתמרור עצור, מהמסמך שהוגש הוכח כי התמרור בוטל רק לאחר
ביצוע העבירה על אף זאת התביעה רואה בכך הרמת הנטל וחוזרת מכתב האישום.

30
31

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

03 דצמבר 2019

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

הכרעת דין

מזכה את הנאשם.

1
2
3
4
5
6
7

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תש"פ, 03/12/2019 במעמד הנוכחים.

ישראל ויטלסון, שופט בכיר

8

8379-07-19

המבקש:

יקיר אלימלך

באמצעות עו"ד יהונתן רבינוביץ
מרח' זבוטינסקי 35, רמת גן, בנין תאומים 2
טלפון: 03-9441633
פקס: 03-7621108
פלאפון: 052-4898046

- נגד -

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למתן פיצוי לנאשם שזוכה בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין

1. ביום 3.12.19 החליט ביהמ"ש על זיכוי הנאשם. על אף שלא צויין ברי כי לנוכח העולה מראיות שהתגלו במהלך דיון ההוכחות המדובר בזיכוי מלא.
2. המבקש שילם שכ"ט בסך 5850 נ"ח עבור ייצוגו בהליך זה.

מצ"ב חשבונית בגין התשלום

3. שתיים הן המטרות העומדות ביסוד הצורך לקבוע סמכות פיצוי: הצורך לפצות אדם על התוצאות הממשיות שהוציא בניהול הגנתו ועל הנזקים העקיפים שנגרמו לו כתוצאה מן ההליך המיותר, והצורך להרתיע את הרשויות משימוש בלתי מושכל ובלתי אחראי בכח העצום אשר הופקד בידן.
4. על היסוד הראשון עמד ביהמ"ש העליון בעניין "עסאף" (ע"פ 22366/03 עסאף ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על 2004(4)1961, בעמ' 1964):
5. "זכותו של נאשם שיצא זכאי בדינו לפיצוי וכיסוי הוצאות הגנתו, בנסיבות המנויות בסעיף 80 לחוק העונשין, מגלמת בתוכה את ההכרה בנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מההליכים שנכפו עליו. העמדתו של אדם - כל אדם - לדין, גוררת מעצם טיבה פגיעה בכבוד האדם, בשמו, בזכותו לפרטיות, ולעיתים, גם בזכותו לחירות. לכל אלה גלוזה כדרך קבע חסרון כיס הנובע מהצורך לממן הגנה ראויה, ולעיתים גם פגיעה בעיסוקו של הנאשם ואף בקניינו"
6. על הנזק העקיף אשר עלול להיגרם לאדם אשר הועמד לדין על לא עוול בכפו, עמד כב' השופט חשין באריכות בעניין "דבש" (ע"פ 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3)73, 100):

"מקום שהנאשם הוא אדם-מן-הישוב – ואולם לא רק כך – יגרום לו ההליך הפלילי צער ובושת, לעיתים צער ובושת קשים ומעיקים. שלא בטובתו עומד שמו הטוב של אדם למבחן – ובפומבי – ופרטיותו נפגעת...

אכן, חזקת חפות עומדת לו לאדם כל העת – עד אם מורשע הוא בדין – ואולם חזקה זו אין בה כדי לנחמו בחיי היומיום או להפיג מהמתח שהוא שרוי בו לעת ההליך הפלילי. חייו של האדם אינם עוד כשהיו קודם ההליך הפלילי, ולעיתים לא יחזרו להיות כשהיו גם לאחר זיכויו בדין... לעת ההליך חשוף הנאשם לאמצעי-דיון שונים, ואלה יש גם בהם כדי לפגוע בזכויות היסוד שלו. מעצר או מאסר, לבד מכך שפוגעים

הם - או עשויים הם לפגוע - במאזן הכספי של אדם, יש בהם אף כדי להביא להשפלה ולביזוי."

7. במקרה של זיכוי מתעורר לחיים עקרון ההשבה לקדמות על שלוחותיו, השבה במקרה זה הינה השבה לקדמות בעין, השבה לקדמות על דרך של פיצוי בגין כל ימי מעצרו וכן עוגמת הנפש מעצם נקיטת הליכים פליליים כנגד הנאשם, שהותו במעצר אשר הביאה לביזוי והשפלתו.

8. אשר על כן, ולאור כל האמור מתבקש בית הדין הנכבד להורות כי הנאשם יפוצה בגין העלות המלאה של הייצוג בתיק אותה הוא נאלץ לשלם.

עו"ד יהונתן רבינוביץ
ב"כ הנאשם

יהונתן רבינוביץ, עורך דין

עין החתול 6, בית הארז, קומה 2, ת.ד. 2346, אילת
 טל': 08-9266238, פקס: 08-6635340
 פלאפון: 052-4898046
 דוא"ל: rylaw@rylaw.co.il
 אתר: www.rylaw.co.il

עוסק מורשה מספר
 029551314

מקור

חשבונית מס' / קבלה מס' 0892

נתקבל מאת: יקנו אלמאן

הכתובת: מלין

העניין: יצול כתובת 19-07-8379 כי יש תשלום חט"ן

אינו חייב במע"מ	חייב במע"מ	
ש"ח		שכ"ט
ש"ח		הוצאות
ש"ח		פקדון
ש"ח		שונות
ש"ח		סה"כ
ש"ח		מע"מ % .....
ש"ח		תקבול שאינו חייב במע"מ
ש"ח 5850		סה"כ (כולל מע"מ)

הסכום במילים: מאת אלמאן אלמאן ושות' ח"א

מזומן/שיק מס' _____ ז"פ: _____ משוך על בנק _____

מזומן/שיק מס' _____ ז"פ: _____ משוך על בנק _____

הערות: _____

חתימה: _____

תאריך: 19/11/19

החלטה	16/12/2019
תיק	8379-07-19
ש"י ישראל ויטלסון	
קובע לדיון בבקשה בנוכחות הצדדים, ליום	23.12.19 שעה 11:30

משטרת ישראל
תתייע 8379-07-19
קבוע בפני כב"י הש"י ויטלסון

בבית משפט השלום בשבתו
כבית משפט לתעבורה
בתל אביב יפו

יקיר אלמלך ת.ז. 313432973
ע"י ב"כ עוה"ד יונתן רבינוביץ

המבקש:

בית משפט השלום (תעבורה)
תל אביב (68)

- נגד -

15-12-2019

מדינת ישראל

המשיבה:

תגובת המשיבה

לבקשה למתן פיצוי למבקש בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין

בהתאם להחלטת ביהמ"ש הנכבד מיום 8.12.19 מתכבדת המשיבה ליתן תגובתה לבקשה למתן פיצוי למבקש. המשיבה מתנגדת למבוקש, ונימוקי תגובתה כדלקמן;

הרקע העובדתי:

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום במסגרת התיק שבכותרת, המייחס לו עבירה בגין אי ציות לתמרור 302 ("עצור") בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
2. המבקש הגיש בקשה להישפט דיון ההקראה נקבע ליום 4.9.19.
3. מעיון בתרשומת הפנימית עולה כי במועד ההקראה, המבקש טען בפני ב"כ המשיבה כי התמרור מבוטל **ליום**. המבקש לא הציג כל ראיה ולא טען כי נערך בירור כלשהו מול הרשות.
4. **יובהר ויודגש כי לא עלתה כל טענה מצד המבקש כי התמרור הוצב שלא בזמן ביום העבירה.**
5. על אף האמור, לאחר בחינת חומר הראיות בתיק, ב"כ המשיבה בהגינותה הציעה למבקש הסדר טיעון הכולל תיקון כתב אישום לעבירה ללא ניקוד וקנס בגובה 250 ₪.
6. המבקש סרב לקבל את הסדר הטיעון, ובמעמד ההקראה ביקש לדחות את הדיון.
7. במועד הדיון הנדחה (22.10.19), ב"כ המבקש כבר בחוקיות התמרור והתיק נקבע ליום 3.12.19 לשמיעת הוכחות.
8. ביום 1.12.19, יומיים לפני מועד דיון ההוכחות, פנתה ב"כ המשיבה לב"כ המבקש והציעה לו לבוא בדברים לאור הטענות שהועלו בכפירה אך ב"כ המבקש סרב.
9. טרם פתיחת דיון ההוכחות הציעה ב"כ המשיבה לב"כ המבקש כי יציג לה אישור בדבר אי חוקיות התמרור על מנת שהתביעה תשקול עמדתה, אך ב"כ המבקש סרב. במעמד הדיון ב"כ המשיבה הצהירה לפרוטוקול כי ככל והתביעה תתרשם מאמיתות המסמך- התאור מאישום, אך ב"כ המבקש התעקש לנהל הוכחות סרק.
10. במהלך דיון ההוכחות הודה ב"כ המבקש בנהיגה וכן באי ציות לתמרור עצור. במהלך פרשת ההגנה הוגש מסמך המעיד על אי חוקיות התמרור, על כן, ב"כ המשיבה חזרה מאישום וכבי ביהמ"ש זיכה את המבקש.
11. ביום 8.12.19 הגיש ב"כ המבקש בקשה למתן פיצוי למבקש מכוח סעיף 80 לחוק העונשין.

המסגרת הנורמטיבית**1. כללי**

א. ברע"פ 4121/09 שגיא נ' מד"י ביהמ"ש העליון קבע כי באם לא היה יסוד לאשמתו של הנאשם או בהתקיים נסיבות אחרות המצדיקות זאת, ביהמ"ש עשוי לזכות את הנאשם בפיצוי. דחינו, העניין מסודר לשיקול דעתו של ביהמ"ש.

ב. סעיף זה הוא אתר של איזון בין שיקולים נוגדים. מחד יש להביא בכלל חשבון הנזק שנגרם לנאשם בעקבות ההליך הפלילי שנכפה עליו, ומאידך יש להביא בכלל חשבון את האינטרס הציבורי המשמעותי באכיפת החוק:

"לציבור בכללותו יש אינטרס משמעותי כי גורמי אכיפת החוק יעשו את מלאכתם טאמנה ללא חשש..." (פרשת שגיא, פסקה 11).

ג. עוד נאמר כי ככלל, ההליך בביהמ"ש לתעבורה, מצוי ברף התחתון של פגיעה בזכויות הנאשם.

"פתיחת ההליך הפלילי כנגדו בעבירת התעבורה... נמצאת במדרג הנמוך ביותר של הפגיעות מעצם העמדתו של אדם לדין פלילי" (פרשת שגיא, פסקה 17).

ד. בית-המשפט העליון בהלכת שגיא ציין כי קיים חשש לא מבוטל כי השתת פיצויים עלול להביא לרפיון ידיהם של הגורמים המופקדים על אכיפת החוק. בע"פ 5923/07 שזאוי נ' מד"י נקבע כך:

"...חירות הישובים לכלליים לשיקולי ההעמדה לדין עלולה לגרום לכדושם ביכולתה של המדינה לשמר את מירקם חיי החברה וסדרי שלטון..."

ה. בענייננו מדובר בעבירת התעבורה אשר נתפסת כקלת ערך, אינה גוררת עמה בדי"כ פגיעה חמורה בזכויות הנאשם, על כן, מוטו פיצוי אינו עומד ביחס לנזק שעלול להיגרם לאינטרס הציבורי.

"... נהיה ערים וקשובים לכך שהליך השיפוי והפיצוי אסוד לו שיהפוך לחזרה על משפט פלילי בהימך: שזו הפעם הנאשם שזוכה יהיה מאשים והמדינה תהא נאשמת". (ע"פ 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל)

2. העילה "לא היה יסוד לאשמה":

א. בפרשת שגיא נדרש בית-המשפט העליון למבנה האנטומי של עילה זו וקבע כי התערבותו של ביהמ"ש בשיקול הדעת של רשויות התביעה בדבר חומר הראיות תהא מצומצמת מאוד:

"העילה 'לא היה יסוד לאשמה' היא עילה מתוחמת צרה ודוקנית ביותר" (פסקה 12)

ג. בע"פ 5097/10 בוגנים נ' מדינת ישראל קבע כבוד השופט חי' מלצר כדלקמן:

"המבחן הנדרש... הוא מבחן 'התובע הסביר' ו'הסיכוי הסביר להרשעה'... מדובר אפוא בסיטואציות חריגות של זיון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה ביותר, או אי סבירות מהותית ונולטת... התממשות עילה זו צפו להיות נדיר..." (פיסקה 18).

ג. בפרשת דבש נקבע כי במקום שהתביעה נהגה בסבירות ובזהירות ראויה, לא נאמר כי לא היה יסוד לאשמה גם אם יצא נאשם זכאי בדינו.

"לא יהיה בזיכוי של הנאשם כשלעצמו כדי להצביע על כך שהחלטה להעמידו לדין היתה בלתי סבירה" (פרשת שיתואאי, פסקה 10).

ד. פרשנות זו של העילה שואבת את היותה מעמדתו של ביהמ"ש העליון באשר למתחם שיקול הדעת הרחב המסור לגורמי התביעה:

"רשויות התביעה קנו ידע, מקצועיות וניסיון רב, וחזקה עליהן כי תעשינה כמיטבן להעמיד לדין את מי שראוי כי יועמד לדין... ובית המשפט לא יתערב בהחלטתה אלא במקרים בהם חרגה בנקודת מנותחם שיקול הדעת אשר ניתן לה" (בג"צ 4736/98 מעריב נ' היועץ המשפטי לממשלה).

ה. תמרוך אשר לא הוצב כדין:

תקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961- שעניינה אי ציות לתמרורים קובעת כדלהלן:

"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סימן או נקבע שלא כדין"

- מלשון התקנה עולה כי אין על המדינה להוכיח בכל תמרור כי הוצב כדין. קיימת חזקת תקינות, וכל הטוען אחרת, עליו הראייה (רע"פ 4142/05 יהודה טרבוגדה נ' מד"י פסקה 4 השוי עדיאל).

- כפי שהובא בהרחבה בפרק העובדתי רק במועד בכפירה ב"כ המבקש טען כי ביום העבירה התמרור לא הוצב כדין. לאחר מכן סרב להציג כל ראיה המעידה על כך.

- במקרה דנן, בהגיש תמשיבה את כתב האישום היו די ראיות לכאורה וסיכוי סביר להרשעת המבקש ואף הרבה מעבר לכך. יוזכר כי המבקש אכן הודה בהגינה ובאי ציות לתמרור. המשיבה פעלה בתום לב, בזהירות ובהגינות לאורך כל התליך המשפטי. על כן לא קמה למבקש עילה למתן פיצוי מכוח עילה זו.

3. העילה בדבר נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי:

ג. ביחס לקטגוריה השלישית, "נסיבותיו האישיות של הנאשם", פיצוי בגין נסיבות אלה ייעשה במקרים חריגים בלבד. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו מפי בית המשפט העליון בעניין חמדאן:

"תיתכן נפקות לסבל חריג ולעינוי דין חמור שבאו על הנאשם בעטיו של ההליך המשפטי, להתמשכות בלתי סבירה של המשפט, לעלילת שווא שהסעתה את רשויות התביעה, לפגיעה בבריאותו, בפרנסתו או במשפחתו של הנאשם וכיוצא באלה נסיבות הענקת המיצויים בגין נסיבות אלה יש בה מידה של חמלה נחסד" (פרשת חמדאן, עמ' 559).

ד. בהלכת בוגנים קבע ביהמ"ש כי פיצוי שיינתן עקב קיומה של עילה זו יסוייג בחשואה לעילה הראשונה.

ה. ברע"פ 7826/96 דייש נ' מדי"י נקבע כי לשם הגשמת האינטרס הציבורי, יש הצדקה לפגיעה בפרט בעצם סיום ההליך הפלילי ובלבד שפרק הזמן שבו הגיע ההליך הפלילי לסיומו לא עלה על המתחייב.

ט. בפרשת דבש נסיבות אחרונות חולקו לשלוש קטגוריות; נסיבות הנוגעות להליכי המשפט עצמם, טיב הזיכוי, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. בע"פ 1442/12 פלוני נ' מדינת ישראל התפתחו בפסיקה מבחני משנה, כגון התנהגות המשטרה והתביעה, התנהגות הנאשם בחקירתו או במהלך המשפט, סוג העבירה והעונש לו הנאשם היה צפוי אלמלא זיכויו.

י. אדם המבקש להקים לו זכות לפיצוי צריך להראות בין היתר כי התנהגותו שלו לא גרמה למצב שנקלע אליו במשפטו ולא תרמה לו (בע"פ 700/00 טוויל נ' מדינת ישראל, פסקה 8).

יא. זאת ועוד, בעניין דבש הובאו אסמכתאות לנסיבות בהן התנהגות הנאשם בהליך לא הצדיקה מתן פיצוי. כך, למשל, מקום שהתנהגותו של הנאשם במהלך החקירה והמשפט לא תרמה לחקר האמת (רע"פ 960/99 מקמילן נ' מדינת ישראל פי"ד (נג') 294, בעמ' 305) (דבש, בעמ' 91). מנגד, כאשר התנהלות התביעה הייתה ראויה יש ליתן לגורם זה משקל לשלילת חיובה של המדינה בפיצויים (דבש, בעמ' 92).

בענייננו לא מתקיימות נסיבות אחרות שכן כתב האישום הוגש בתום לב, התביעה נוהלה באופן יעיל ומהיר, המבקש בהתנהלותו הוא שהוביל להמשך קיום הליך טרם, מדובר בעבירה קלה מסוג ברירת משפט אשר תעונש בצידה הינו קנס בלבד, מדובר בזיכוי טכני שהתקבל לאחר חזרת התביעה מאישום, וכן לא קיימות נסיבות חריגות המצדיקות התחשבות מיוחדת במבקש.

לסיכום:

עת הוגש כתב האישום אצרה התשתית הראייתית סיכוי סביר להרשעתו של המבקש בזין וכן לא קיימות נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת פיצוי לטובת המבקש. לפיכך ולאור כל הנטען לעיל, מבוקש לדחות את הבקשה על הסף.

רות בשארי, עו"ד

תובעת מכח מינוי מפכ"ל משטרת ישראל

רות בשארי, עו"ד
מ.א. 2911412
תביעות ותעבורה ת"א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך
23 דצמבר 2019

לפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל
המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רות בשארי

נגד

הנאשם יקיר אלמלך -

ע"י ב"כ עו"ד רבינוביץ

פרוטוקול

הסנגור:

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22

אני חוזר על הבקשה בכתב. בסופו של יום התביעה/ המשטרה בחרה להגיש כנגד המבקש כתב אישום, כמו כל אזרח רגיל הוא לא משפט הוא לא עו"ד הוא סבר לנוכח היבטים תעבורתיים שונים ביניהם הנקודות שכרוכות בדוח שכזה שהוא זקוק לשירותים משפטיים ולכן הוא שכר את שירותי. אני בסוגי עבירות כאלו כשאדם שוכר את שירותי הכוונה כשמדובר בתמרורים אני עושה את כל הבדיקות שאני סבור שהן נדרשות כדי שיהיו לי דרכים להגן על הנאשם שאני מייצג אותו ואכן הסתבר לאחר בדיקות שבמקרה הזה הוצב תמרור ע"י מאן דהוא באופן בלתי חוקי לחלוטין ומה שחריג כאן שאני סבור שהניסיון להטיל את האשמה על האזרח בכך שהמשטרה, התביעה, המדינה, בוחרת להגיש נגדו כתב אישום וחוא אשם בכך שהוא שוכר שירותים של עו"ד ומשלם לו כסף או בכך שהוא לא פירט את קו הגנתו כלפי התביעה, דבר שהוא לא צריך לעשות על פי החוק הוא לעיתים הדבר גם גורר את ההפלה התסתבכות שלו בפני התביעה היא דרישה לא הגיונית ובלתי סבירה. אני סבור, בכל הכבוד בסופו של דבר הם מגניים על הנהגים, אבל בסופו של יום במקרה הזה ובוודאות במקרים אחרים נוספים כפי שעלה בדיון ההוכחות בעדות של השוטר שכתב את הדו"ח, אני סבור כי אכיפה כלפי אזרחים צריכה להעשות כשהמשטרה עושה את כל הבדיקות הנדרשות טרם האכיפה כשהאכיפה היא כדין. זאת אומרת אם אומרים לשוטרים לאכוף עבירות תנועה במקרה הזה של תמרורים, לא יעלה על הדעת שיבוצע אכיפה לפני שבדקים שהתנאים לביצוע אכיפה הן תנאים חוקיים כך לגבי תמרורים, אחרת יתקבל מצב בלתי מתקבל על הדעת, כמו שקרה פה שכפי הנראה חוץ מהמבקש הזה נרשמו עשרות דוחות בלתי חוקיים בעליל לנהגים וכנראה שהם סברו שהתמרור כדין, כנראה הם שילמו את הדוחות

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 דצמבר 2019

תתי"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיר אלמלך

1 ולכן הם גם הורשעו ונרשם להם במרשם תעבורתי עבירה, זאת כשמדובר בהרשעת שווא וכנראה זה
2 היה פה בעשרות.
3 לכן אסכם ואומר נקודת המוצא של התביעה שכל הנטל וכל האחריות מוטלת על האזרח היא טענה
4 הזויה. כשהמשטרה באה לבצע אכיפה היא חייבת לבצע בדיקה מוקדמת כי התנאים לאכיפה הם
5 חוקיים, אחרת ברור כי כל אזרח מהישוב יוצא מנקודת הנחה שברגע ששוטר מבצע אכיפה של תמרור
6 עצור שהשוטר וידא לפני כן שהתמרור עצמו הוצב באופן חוקי, כי אחרת ברור שהשוטר לא היה מבצע
7 אכיפה, זו הנקודה של אזרח סביר, מה שלא קרה פה מבחינת התנהלות של המשטרה.
8 לכן אין שום סיבה שמרשי יצטרך לספוג ולא לקבל החזר מלא של שכר טרחה שהוא שילם.

9
10 **התובעת:**

11 חוזרת על התגובה בכתב. מגישה פסיקה לביחמ"ש בה נקבע בביחמ"ש העליון כי נוכח חוקת תקינות
12 התמרורים הנטל מוטל על הנאשם, על כן היו די ראיות כאשר הוגש כתב אישום נגדו.
13 לעניין עילה בדבר נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי כפי שמרשם בתגובה, התנהלותו של הנאשם אינה
14 מצדיקה פיצוי שכן הוא הביא להימשכות ההליכים, לאור האמור מבקש לדחות את הבקשה.
15 יצוין כי גם לו אחת העילות היתה מתקיימת, עדיין הדבר מסור לשיקול דעת ביהמ"ש.

16
17 **הסנגור:**

18 אבקש להדגיש שמה שכתוב בסעיף 4 לתגובה של התביעה, על פי מה שנמסר לי מהמבקש אינו נכון.
19 זאת אומרת שהוא כן הבהיר במשא ומתן שהוא קיים שמדובר בתמרור שמוצב לא כדין.

20
21 **התובעת:**

22 בשיחות שערכתי עם התובעים הקודמים וכן בעיון בתרשומת הפנימית לא נמצאה טענה כזאת.
23 יצוין כי גם לטענה כי התמרור מבוטל כיום גם לא הוצגה ראיה והתקבלה כנכונה.
24
25
26
27
28
29
30
31

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 דצמבר 2019

תז"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ'
יקיד אלמלך

החלטה

1
2
3
4
5
6
7

אתן החלטתי בבקשה זו ביום 2/1/20.
הצדדים משוחררים מהופעה. העתק החלטה בנט-המשפט.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תש"פ, 23/12/2019 במעמד הנוכחים.

ישראל ויטלסון, שופט בכיר

8
9
10
11
12

הוקלד על ידי נורית יוסף

Handwritten signature or mark.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתי"ע 8379-07-19 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון

המבקש:	יקיר אלמלך ע"י בא כח עו"ד רבינוביץ'
המשיבה:	נגד מדינת ישראל ע"י עו"ד רות בשארי

החלטה

מונחת בפני בית המשפט בקשה למתן פיצוי לנאשם שזוכה בדין, ולאחר שהתביעה חזרה בה מהאישום, לפי ובהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין.

לאחר שמיעת הצדדים, עיון בבקשה ובתגובת המדינה, דין הבקשה להידחות.

1. בתאריך 23.8.2018 נרשם למבקש דו"ח תנועה, מסוג ברירת משפט, בגין אי ציות לתמרור 302 - תמרור עצור. אין מחלוקת כי במעמד רישום הדו"ח, התמרור, פיזית, אכן היה מוצב במקום.
2. בתאריך 15.7.2019, לאחר שהמבקש ביקש להישפט בגין אותו דו"ח, הוגש נגדו כתב אישום.
3. בתאריך 16.9.2019 נשלח אל המבקש מכתבו של מנהל יחידת התנועה בעיריית ראשון לציון, אינני ודים קוזלוב, לפיו התמרור נשוא כתב האישום הוצב במקום בו הוצב, שלא כדין.
4. בתאריך 22.10.2019, בשלב ההקראה של כתב האישום, כפר בא כוחו של המבקש בכתב האישום, טען כי התמרור אינו חוקי וכי עצם כתיבת הדוח וניהול ההליך נגד המבקש היווה רשלנות חמורה. דא עקא, בייכ המבקש לא פירט, לא הציג את המכתב שקיבל ממנהל יחידת התנועה, ולא נימק את טענותיו וביקש לזמן לעדות באמצעות בית המשפט את המהנדס ודים קוזלוב וכן את עדי התביעה.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

5. ביום 1.12.2019, יומיים לפני מועד דיון ההוכחות, פנתה המשיבה אל ב"כ המבקש והציעה לו לבוא בדברים נוכח הטענות אשר העלה בכפירה אך ב"כ המבקש סירב ודרש לקיים ברחל בתך הקטנה, את דיון ההוכחות.
6. ביום 3.12.2019 התנהל בפני בית המשפט דיון ההוכחות ונשמעו שני עדי תביעה ועד ההגנה, אינגי דים קוזלוב. במהלך עדותו של עד ההגנה, מר קוזלוב הוצג מכתבו בדבר אי חוקיות התמרור אשר נכתב ביום 16.9.2019. לאחר הצגת המכתב ושמייעת העדות הודיעה ב"כ המשיבה כי היא חוזרת בה מכתב האישום והמשיב זוכה בדיון, על ידי בית המשפט.
7. כאן יצוין כי בפתח הדיון, עוד לפני תחילת שמייעת פרשת ההוכחות, בקשה ב"כ המשיבה, שוב, מב"כ המבקש שיציג בפניה את המסמך המעיד על אי חוקיות התמרור על מנת לחסוך את ניהול ההליך גופו, זמנם היקר של העדים ושל בית המשפט אולם ב"כ המבקש עמד בסירובו וביקש לנהל את ההליך כולו באופן מלא, לפי זכותו, כדת וכדין.
8. זאת לדעת, תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א – 1961 מדברת כך: עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין.
9. סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 קובע:
- (א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.
- (ב) שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, סכומי מקסימום להוצאות ולפיצויים האמורים.
- (ג) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.
- דיון והכרעה:**
המסגרת הנורמטיבית
10. עתירת המבקש לקבלת פיצוי והשבת הוצאותיו נסמכת על סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 הקובע כי נאשם שזוכה או שכתב האישום בעניינו בוטל בהתאם לסעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, רשאי לעתור להשבת הוצאות הגנתו וכן לפיצוי בגין מעצרו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

או מאסר, כל זאת אם יוכיח כי התקיימה אחת משתי העילות המנויות בסעיף 80 לחוק העונשין. העילה האחת – לא היה יסוד לאשמתו. העילה השנייה – נסיבות אחרות המצדיקות זאת.

העילה הראשונה

11. בית המשפט העליון קבע פעם אחר פעם כי המבחן הנדרש לקיומה של העילה הראשונה הוא מבחן "התובע הסביר" ו"הסיכוי הסביר להרשעה" (ראה ע"פ 4466/98 דבש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו); ע"פ 1767/94 יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו). בהתאם לאמת מידה זו יש לבחון האם נוכח התשתית הראייתית שעמדה בפני התביעה, תובע סביר היה סבור כי יש מקום להגיש כתב אישום.

12. ברע"פ 4121/09 שגיא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (להלן – פרשת שגיא) נאמר: "...יש להביא בכלל חשבון את האינטרס הציבורי המשמעותי באכיפת החוק. לציבור בכללותו יש אינטרס משמעותי כי גורמי אכיפת החוק יעשו את מלאכתם נאמנה ללא חשש, למען שמירתה של מדינת ישראל כמדינת חוק." (פסקה 11).

13. עוד נאמר בפרשת שגיא:

"...העילה "לא היה יסוד להאשמה" היא עילה מתוחמת צרה ודווקנית ביותר. הטוען לקיומה של עילה זו צריך להוכיח "מצב קיצוני של אי סבירות בולטת" בהעמדתו לדין ולא די בחוסר סבירות סתם..." (פסקה 12).

14. ביחס לעברות תעבורה כבר קבעה כבוד השופטת בייניש (כתוארה אז) בע"פ 1382/00 עמית בן ארויה נ' מדינת ישראל פ"ד נו(4), 714, עמ' 720-719:

"...זכותו של אדם לבחור במשפט ולהלחם על חפותו בעבירת תעבורה. ואולם, הבוחר להשפט נוטל על עצמו סיכוי לזיכוי אל מול סיכון שיהיה עליו לשאת בהוצאות משפטו: אם יזוכה תוך קביעה שלא עבר עבירה – כגון אם יתברר כי המעשה לא היווה עבירה, או שהנאשם לא היה מי שביצע את העבירה והוא הועמד לדין בשל רשלנות או בשל טעות טכנית או בירוקרטית – כי אז ניתן להניח שככלל, ובכפוף לנסיבותיו של כל מקרה, יזכה הוא בשיפוי בגין הוצאות הגנתו... ככלל ובהיעדר נסיבות חריגות כגון התרשלות של ממש מצד התביעה, לא ישופה הנאשם בגין הוצאותיו... זוהי בעינינו נוסחת האיזון הראויה בין זכותו של אדם להגנה במשפט לבין האינטרס הציבורי. אם לא נאמר כן, עלולים אנו לעודד

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

התדיינות ולסכל את מטרת המחוקק למישוט וקיצור ההליכים בעבירות תעבורה, כחלק מהלחימה בעבירות תנועה."

העילה השניה

15. בעוד העילה הראשונה מנוסחת באופן צר ומצומצם, העילה השניה מנוסחת כך שהיא מאפשרת לבית המשפט שיקול דעת רחב. בע"פ 7826/96 רייש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 8.5.97) מנה כבי השופט זמיר רשימת שיקולים באשר להתקיימותה של עילה זו אך קבע כי אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים.

16. חשוב לציין כי לשון החוק מקנה לבית המשפט סמכות אך לא מחייבת אותו לצוות על שיפוי הנאשם, כלשון החוק:

"...וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו..."

ועמד על כך כבוד השופט גיזבראן בפרשת שגיא:

"...בסיכומו של דבר, חשוב לחזור ולהדגיש כי סעיף 80 נוקט בנוסח כי בית המשפט "רשאי" לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו. המילה רשאי איננה בגדר סרח ערוף מילולי מיותר, היא באה לסייג ולהקנות לבית המשפט שיקול דעת בגודל סעיף 80, בו שיקולים רבים מתחרים על הבכורה, ולמתן הפיצוי יכולות להיות השלכות רוחב שיש להביא בכלל חשבון." (פסקה 19).

מן הכלל אל הפרט

17. האם עניינו של המבקש עומד באחת משתי העילות לפי סעיף 80 לחוק העונשין? לענין העילה הראשונה, על מנת שנוכל לאמר כי ניתן להחילה יש לבדוק מספר גורמים: הראשון – האם אכן המבקש זוכה מחוסר אשמה או שכתב האישום נגדו בוטל ע"פ סעיף 94(ב) לחסד"פ, והשני – האם המאשימה אכן פעלה ברשלנות ובחוסר סבירות קיצונית בהגישה את כתב האישום ובנהלה את ההליך בבית המשפט.

18. בעניינו, מדובר בשוטר אשר ראה תמרור 302 (תמרור עצור) מוצב ואת המבקש שאינו מציינת לאותו תמרור. לשון התקנה מטיל את נטל ההוכחה על הנאשם להוכיח את חוסר אשמתו, ככתוב: 22(א) עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין.

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

19. מקבל אני את דברי המשיבה כי מלשון התקנה עולה כי אין על המדינה להוכיח בכל תמרוך כי הוצב כדין. קיימת חזקת תקינות וכל הטוען אחרת, עליו הראיה. [רע"פ 4142/05 יהודה טרבוגדה נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב) 17.5.2005].

20. ב"כ המבקש יכול היה לחסוך מזמנם היקר של הצדדים, של העדים ושל בית המשפט, אשר לא למותר לציין את העומס הרב המוטל ללא ניהול דיוני סרק מיותרים. בית המשפט מכיר בזכותו של אדם ליומו בבית המשפט אם הדבר אכן נדרש לצורך הוכחת תפוטו. אולם ניתן היה לייתר את כל הליך ההוכחות כולו, ללא כול קושי, כאשר מכתבו של נציג עיריית רש"צ היה בידו של המבקש כבר למעלה מחודש לפני הדיון בהקראה, ב- 22.10.2019 וכאשר ב"כ המשיבה בקשה לבחון כבר אז את מהות טענתו של המבקש והאסמכתא לכך. לטעמי, סירובו של ב"כ המבקש להציג את המסמך והתעקשותו לנהל את כל ההוכחות ולזמן את כל העדים אינו עולה בקנה אחד עם חובתו של עורך דין כפי קובע סעיף 54 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א – 1961: **במילוי תפקידיו יפעל עורך דין לטובת שולחו בנאמנות ובמסירות, ויעזור לבית המשפט לעשות משפט.** חובתו של הסגור לעזור לבית המשפט מקורה במשפט האנגלי הרואה את עורך הדין כ- OFFICER OF THE COURT.

21. בשים לב להשתלשלות העניינים ובהסתמך על ההלכה הפסוקה, לא ניתן לו מר כפי מתקיימת העילה הראשונה בסעיף 80 לחוק העונשין. לטעמי, השוטרים לא פעלו ברשלנות בעת רישום הדו"ח והתביעה לא פעלה בזדון או בחוסר תום לב בעת שהגישה את כתב אישום. אין חולק כי התמרוך פיזית, היה אכן מוצב, ואין חולק כי הנאשם לא עצר במקום שם הוצב התמרוך. יתרה מכך, המשיבה ניסתה לבוא בדברים עם המבקש ועם בא כוחו על מנת לייתר את ניהול ההליך ולא ניתן להטיל רק עליה את האחריות להתנהלותו.

22. באשר לעילה השנייה – בית המשפט לא מצא כל נסיבה מיוחדת המצדיקה את הפעלת סמכותו בהטלת צו לשיפוי הוצאות הגנת המבקש. נהפוך הוא, כפי שכבר נאמר לעיל, התנהלות ההגנה לאורך הדרך, מכרסמת בלב טענתה, כי התביעה נהגה בחוסר תום לב. זאת לדעת, אילו היה מציג ב"כ ההגנה את מכתב הממונה בעיריית ראש"צ, לתביעה, וזאת הייתה מתעלמת ממנו, וממשיכה בתליכים נגד הנאשם, כי אז היה ניתן היה לטעון כי התקיימו "טעמים מיוחדים", המאפשרים לבקש את שיפוי הוצאות. לטעמי, אין לה, להגנה, אלא להלין על עצמה את הימשכות הדיונים, גם תום הלב של ההגנה יש שתיבחן. אם הכוונה הייתה לבסס מסלול דיוני לבקשת הוצאות בסוף ההליך- כאשר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 19-07-8379 מדינת ישראל נ' יקיר אלמלך

- הסנגור קובע את תג המחיר להימשכות ההליכים, הרי שאני לא מוצא מקום להיות שותף לעמדתו.
23. עמד על כך בית המשפט העליון, כבי השופט יי עמית בבש"פ 5540/13 עודה חדר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) 14.8.13.
24. "מערכת המשפט מגלה רגישות מיוחדת להליך המלילי, על מנת שלא לנעול חלילה זלת במני מי שמבקש להיאבק על חפותו. ברם, אל לבית המשפט לשבת בחיבוק ידיים נוכח שימוש לרעה בהליכי טרק האת המחיר הנלווה לניצולם לרעה של ההליכים ניתן ואף ראוי לנבות מן האחראי לו" (רע"פ 567/09 אבו חיט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 23.2.2009).
25. לא זאת אף זאת, דרישת ב"כ המבקש כי בכול דו"ח ודו"ח, תתכבד המשטרה תחקור, תדרוש ותבדוק את היסטורית חוקיות כול תמרוך המוצב בדרך, כולל אופן וחוקיות הצבתו - טרם רישום כול דו"ח ודו"ח, על ידי שוטר לעובר דרך, כאילו אמר במילים אחרות - לאין - כול אפשרות לאכוף על הנהגים בדרך את הציות לתמרוכים.
26. בנסיבות המתוארות ונוכח הנימוקים המפורטים לעיל, לא התרשמתי כי נגרמו למבקש הוצאות ישירות או עקיפות כתוצאה מהתנהלות התביעה ולא מצאתי כי מתקיימות אף לא אחת מן העילות היכולות להקים למבקש זכות לבקש שיפוי על הוצאות הגנתו ולכן כאמור, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ה' בטבת תש"פ, 02.01.20, בהעדר הצדדים.

ישראל ויטלסון, שופט בכיר